

[Undervisningsministeren.]

overfor den situation, der her foreligger: at når der endelig skulle trækkes en grænse, måtte man vente en stund endnu med at ordne gymnasieelevernes forhold.

Personlig ser jeg således på det, at det, der her sker, er gennemførelse af en første etape, og jeg agter naturligvis at arbejde videre for gennemførelse af det, der oprindeligt var tanken: en retsordning. Jeg mener, der bør arbejdes videre henimod det mål, at også gymnasieskolerne kan få en ordning som skitseret i ungdomskommissionens betænkning — den betænkning, som det ærede medlem jo er fuldt fortrolig med. Der er altså for mit vedkommende ikke tale om andet, end at der standses ved en station; jeg agter at køre videre, når mulighederne gives, på parlamentarisk basis.

Fremgangsmåden med hensyn til den praktiske udformning af et kommende forslag kunne jo godt gøres til genstand for nærmere overvejelse. Jeg ved ikke, om vi gennem ministeriets og udvalgets arbejde endnu er nået frem til et helt brugeligt forslag om administrationen af økonomien i forbindelse med en eventuel ordning for gymnasieskolerne, og jeg kunne godt tænke mig — men det må indgå i en nærmere overvejelse — at man fra ministeriets side nedsatte et lille udvalg af virkelig praktisk kyndige mennesker på dette område, folk, der kunne fortælle os lidt om, hvorledes det mest hensigtsmæssigt kunne ordnes, såfremt tinget i fremtiden kunne gå ind for en sådan ordning.

Ordføreren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med de bemærkninger, den højtærede undervisningsminister gjorde i anledning af det af det ærede medlem hr. Henry Christensen fremførte. Jeg skal blot yderligere tilføje, at der mig bekendt ikke foreligger nogen form for aftale i udvalget gående ud på, at de partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet og underskrevet betænkningen, herefter måtte være afskåret fra at rejse

yderligere ønsker med hensyn til en fremtidig lovgivning. Det har tværtimod altid — og det tror jeg også det ærede medlem hr. Henry Christensen må have forstået — været vor opfattelse, at når vi gik ind i dette kompromis, var det udfra ønsket om at kunne samle den størst mulige tilslutning til lovforslaget. Men vi betragtede det som et kompromis; det svarede ikke til det, vi havde ønsket, og ved fastsættelsen af, at loven kun skal gælde i 3 år, var det også fra vor side antydnet, at vi havde ønske om, når loven kom op til revision, at fremføre vore synspunkter på linie med det, som var udformet i ministerens oprindelige forslag. Jeg skal også understrege, at ved anden behandling gav jeg for mit vedkommende udtryk for ønske om, at den højtærede undervisningsminister velvilligst ville overveje spørgsmålet om at finde udveje for at yde seminarieeleverne en forøget støtte, selvom seminarieeleverne var udgået af lovforslaget, og det er mig ikke bekendt, at det ærede medlem hr. Henry Christensen protesterede i den anledning.

Jeg vil altså stærkt understrege, at det naturligvis ikke kan være således, at fordi man er nået til enighed i udvalget, er der derved pålagt den højtærede minister en håndfæstning, som betyder, at han ikke har lov at arbejde videre med disse problemer; det kan naturligvis heller ikke gælde for det parti, jeg repræsenterer.

Henry Christensen: Må jeg have lov at sige til såvel den højtærede undervisningsminister som til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at jeg naturligvis intet som helst øjeblik vil anfægte hverken den højtærede ministers eller det ærede medlems fulde ret til som medlemmer af det socialdemokratiske parti at gå ud og agitere for tilslutning til, hvad der er deres almindelige eller principielle synspunkter. Det, jeg har vendt mig imod, er, at den højtærede undervisningsminister som parlamentarisk ansvarlig minister, ansvarlig overfor folketinget, under